



1029. szám.

Május 5. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
 tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

KELETI REGÉK.

— Irta JÓKAI MÓR. —

I. Mahadi.

(Folytatás.)

Csak másnap reggel, mikorra kialudta a mámrát, vette elő a rabló kegyelemkérő levelét Mahadi s azt olvasta belőle:

»Mikor nagy apádat Omár szultánt, a szaszzanidák ostromolták Granadában s ő előre látta, hogy elfogják nyomni, az omaridák minden kincset öszszehordatta és befalaztatá palotája boltozatai közé. E kincsek százötven teveterűhre mentek s közöttük az arany asztal, mely körül a kalifák valamennyi vezérekkel együtt étkeztek, a Tarik vezér viselte paizs, csupa gyémántokkal kirakva, hogy azon kard nem fogott, s minden ellenség, a ki belenézett, elvakult tőle, a gyászruha, a mit Ayesha özvegyiségében viselt, csupa fekete igazgyönggyel kivarva; tizenkét ezüst láda, mind tele Lizimachus aranyakkal, minden lédának a fölemeléséhez nyolcz erős férfi kellett. Ott volt

a csodálatos Alhambrai arany hattyu, mely magától uszott, repdesett és énekelt. És az arany oroslányok, tojás nagyságu rubin szemekkel, a mik az elfogadási terem bejáratát őrizték, s mikor a kalifa belépett, felálltak és a farkaikat elkezdtek csóválni. Ott volt az arany trón, melyről a törvényt kihirdették és az egy darabból faragott hegykristály láda, melyben a proféta kegylevele őriztetett, melyet a legelső omaridának saját bőrköpenyéből lehasítva, átadott. Ott volt a gyémántok legnagyobbika, az Aldeberan, mely az oroszánok termében felakasztva éjjel is oly világot terjesztett abban, mintha nappal volna. De a mi mind ezen kincseknél becsesebb, ott volt a »bölcsök köve«, melyet Paracelsus ajándékozott, s melynek birtokosa minden jövendőtt előre megtud, valaminthogy Omár kalifa is

megtudta előre, hogy az ostromlók legelőbb a cadixi toronynál fognak betörni. Mindezeket a kincseket a kalifa ötszáz építészszel hatvan nap alatt úgy elrejteté, hogy azoknak nyomára nem lehetett akadni. A palotának egy termét belül egészen lebontották s a mint a kincsek el voltak rejtve a falak közé, ismét mindent úgy helyre állítottak, márvány faragványok, oszlopok visszakerültek a helyeikre, hogy többé se ismerős, se idegen meg nem tudhatta, hová vannak a kincsek elrejtve.

Mikor a mű be volt végezve, a kalifa nagy lakomát adott az ötszáz építésznek; hanem a bor meg volt mérgezve »boras«-szal. Mind meghaltak tőle, egynek kivételével, a ki olyan okos volt, hogy a poharába töltött bor közé tengeri sónt öntött, a mi a »borasz« nővény mérgét megöli. Ez az egy én voltam. Én is halottnak tettetém magamat, nehogy erőszakkal végezzenek ki, ha észreveszik, hogy élve maradtam, s csak arra volt gondom, hogy elrejtsem magam a pillérek közé. Így, mikor az ötszázat egy ó kutba behányták, én maradtam legfelyül, s éjszaka kiszöktem a sirból.

Most már csak ketten tudtuk, hogy hol vannak az omeridák kincsei: a kalifa, meg én. A kalifa, mikor az ostromlók betörték a városba, a harcban elesett. Bizott a bölcsek kövének azon jóslatában, hogy se kard, se nyil, se dárda v a s a őt meg nem ölheti: — r é z nyillal lőtték szíven.

En pedig elmenekültem a hegyek közé.

Minden ezután elkövetett vérengzéseim, gyilkos pusztításaim egyedüli oka az volt, hogy tudtam, hol vannak az omeridák kincsei. Azért gyűjtöttem magam körül a vidék minden rablót, hogy egyszer rajta törjek Cordován, elfoglaljam a palotát, kibontsam a kincset rejtő boltozatokat; a mikor aztán a kincsek birtokában az egész mór nemzetet régi fényében helyreállítom, s hatalmasabb kalifává teszem magamat, mint te vagy, vagy akár az apád volt a hatalmas Almansor; a ki maga is hasztalan kutatta egész életén keresztül a kincseket; rajtuk járt, közöttük élt; de nem birt rá akadni.

Most már vége van. Harámjaimat elpusztítottad, magamat meglánczoltattál, fejemet ka-

rára ítélted: kénytelen vagyok veled megaludni.

Ha te én nekem, királyi szavadra s a proféta szakállára megesküszöl, hogy életemet és szabadságomat visszaadod, s aztán minden font arany után, a mit neked átadok, egy unciát adsz nekem; — a megkövült csillagért, az Aldebaránért megteszesz Malaga kormányzójának; — a bölcsek kövéért felcsapsz nemes lovagnak; — akkor én felfedezem te neked, hogy hová vannak elrejtve az omeridák kincsei?«

Mahadi rögtön futtatá ajtón állóit az alakadéhoz, hogy függeszszék fel a rabló Tama kivégeztetését. De biz annak a feje már akkor fel is volt tűzve a karóra: azzal nem beszélhetett többet.

Most jutott már — nagy későn — eszébe, holdokló apjának, a bölcs Mahadinak jó tanácsa; »ne hagyj senkit kivégeztetni addig, a mig kegyelemkérő levelét el nem olvastad.«

(»De te azt azért még is meg fogod tenni!«)

Most már késő volt bánkódni rajta.

S az omeridák kincseről szóló hagyomány nem volt mese. Mahadi apjátul, a megholt kalifátul sokszor hallott felőlük; ki azokat ifju korában sokszor látta. A műremekek le voltak írva a krónikákban. Létezésükről egész odáig szóltak a be írott pergamenek, a mikor az ostromolt kalifa elrejtésüket rábizta egy »Voçair« nevű mór építészre; s aztán akkor az építészt és valamennyi segédét megöleté.

Mahadi anynyit tudott meg, hogy azok a kincsek itt vannak az ő palotájában elrejtve.

Ha itt vannak, akkor meg vannak.

A palota sok milliókat ér; de a minek temetőjévé lett, az omár-kincs huszszor anynyit.

Mahadi parancsot adott, hogy bontsák le a királyi palotát.

Bontsák addig, a mig a befalazott kincsekre rá nem találhatnak.

És azzal elkezdték az építészet remekét szétbontani; a gyönyörű oszlopsorok, százféle színű márványból faragva, ledöntettek, a pompás boltozatok, aranyzott iverekkel, lazurkő burkolataikkal, a drágakő mozaikok letéptettek, halomra hányattak, a tündérpalota lassankint eltűnt a helyéről, már csak a fundamentoma

volt meg: azt is szétbontották; a kincsek még sem kerültek elő. Utoljára a legelső pinczebolt alatt, a mint felszágatták a nehéz kőlapokat, megtalálták a lépcsőzetet, mely azon üregbe levitt, a hová a kincsek el voltak rejtve.

Ha Mahadi a harámvezérnek megkegyelmezett volna, egyetlen oszlopát sem kellett volna ledöntetni a palotájának: az egyenesen rávezette volna őt arra a rejtett üregre; a mit keresett.

Igy pedig Almansor a harmadik végrendeletét is megszegte Mahadi, lebontatva a feje

fölül azt a gyönyörű királyi palotát, mely az Alhambrával vetekedett.

Bizonyos, hogy a rabló azért írta a kegyelemkérő levelében azt a királynak, hogy a roppant kincsek a palota terémeiben vannak elfalazva, hogy ha az őt még is kivégezteti, holta után boszút álljon rajta; a boszu sikerült, a király lerontatta a palotáját.

De legalább rátalált a tündérregei kincsekre.

Ha rátalált?

(Vége következik.)

Ilionnak vége vége!

Mi új sincs már az ég alatt,
Magát ismétli minden itt;
Krisztus, ki fölfeszítették,
S mely fölfeszíté őt — a nép,
Itt volt már százszor mindenik;

Farizeus, Irástudó

S Heródes is volt — van elég.
Királyi eskük tört pecsétje,
S a hugenották üldözése . . .
Nem is oly régi még e kép!

És új Cassandra sem hiányzott,
Megzendültek a jós szavak,
Nem egyszer, többször. Mind hiában!
Áldiadalnak mámorában
Behurczolák a falovat.

Pedig már régen, vérveresen
Ég oda át Ukálegon.
S bizonynal át is csap a lángja,
Hanem hisz akkor már hiába!
Ah oda oda Ilion!

—i—f.

A Kóbi Mandelblüh püetikai okheskodásai az Orczy kávéházban.

Phorcásnak tanádom aztot kívánni, hogy az angol meg az orosz katonák vissza felé menjenek, az angol-orosz confusio pedig mindik elüre haladja.

San-stefanoi béke
Orosznak méze,
Osztrák-mogyornak férgé,
Angolnak mérge,
Europai háboru vége.

A thürténet a megszávozoth hotvan milliokrul úgy jün nekem elő, mint a rhégi mese, azon fiurol, kinek atya, a ki thodta, hogy ű nagy posche jiszoel, belethete a tfilemjába egy ezöst florint és mikor hazajüthé, mégh bene tonálta az ezöst florint; todniillik a delegaczion megszávozta Ondrásinak a hatvan miliót, és ű nem hogy schacherozoth vóna Birmarkhal, úgy thett mint a bochers nem is nézeth a tfilembe a hul ben von : hotvan milliön.

Thegnap khéredztem a bharátomtul a Ghorkensaft Icziüktől: Mit gondolsz, mért lépeth visszha a baron Sennyei? Hát bizemozan rongált egészséghe, miath felette ez nekhem. Nem ógy van oz khedves Ghorkensaftleben, felelthem én ű neki, szent Sennyei Pál azért lépeth vizzha, mivel oz új confusio olkolmával már vót nekik egy szentük, mégh phedig egy szent Pál. Hagy-hagy kérdezthe ű, na mast láthum cshak be Ghorkensaft, hogy the nem birsz semmi phüetikai beláthásal; todniillik a szent vut a gümüri Sonntag Pál, és merth a Sonntag (vasárnap) szent, tehát ű szent Pál; és mhivel a khét szenth Pál nem thodta maga magát üsszeegyezni egymásal, tehát oz egyikh szent Pál vissza lépeth.

A London és Sz.-Pétervár közt fojó tárdjalásokrul nincs semi ojab hir — irnak a zsornálok. Én aztat hiszek, hojd talán csakis hir van, de tárdjalás edjátolában nincs.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Kiegyezisi mulacsag kezdet mar kicsit nagyon is hoszura nyulni. Jartak-keltek magyar miniszterek Bicsbe, is megint vissza, aztan hoztak a hirt, hogy mig mindig nincs van megalopodas. Hat hogy szazezer ördögbe is lehetne megalopodas, ha soha se nem megalopodtak, hanem mindig szaladgaltak. Teczet volna egy pilanatig nyugton maradnyi vagy it, vagy ot. — Különbén in tudok, hol volt dolog bibéje. Ot, hogy sokan voltak ahoz a kiegyezishez, conferaltak mindig ötön-haton. Azir jövőre ajánlok, hogy vagy tegyenek úgy, hogy mutasak meg mindegyik miniszternek a maga elenfelit — mint czigany katona kivanta magait a francia haboruban — is azal osztan egyezik meg külön-külön mindegyik, a mi könnyemene, mer nemkelene anyi sok oracziot, kapacitalast halgatni, vagy a mi mig legjobb lene: rabizni csag kit embere kiegyezist; mink elküldenink P u l s z k y Gusztit, nimetek isz kivალasztanak egy Gusztikához valo pajtast, hogy vigezzenek el egisz ügyet ezek a ketök, isz mihamar litre jöne megalopodas, legkivalt azir, mer kit gyerek, tuggyk, mingyar megbaratkozik.

Hanem nagyobb baj az, hogy S e n n y e y Pal baro mandatumot letete. Szeginy fusio! Milyen fiatal mig, is maris milyen baj irte. Vagyunk mozst csagugyan olyanok, mint szeginy olahok — it hagyot benünket szent Pal. Leonardasa felet nem gyözünk eligi sajnalkoznyi, megis telegrafaltunk neki fajdalmunkat, mire ü valaszolt isz nekünk; az ü telegramja igy szolya: »Ne sajnalyatok ti engemet, maj sajnalok in titeket.« Jol van, hat sajnalyuk egymazst, mer hiszen rank fir mindnyajunkra.

Eröl a szent Palrul jut eszembe egy másik szent: a Sz. Istvan. Vanak kalvinyistak felhaborodva az elen, hogy Sz. Istvan napjat, mint nemzeti ünepet, meg kel ünepelnyi vas-tag-nyakuaknak isz. Helesen tesznek kalvinyistak, hogy enek rendeletnek oponaljak, de nem azir, mer 1790/1 XXVII. isz 1868 LIII. tczike-

lyek biztositnak nekik telyes valas-szabacsagot, hanem azir, mer derogalhatna nekik pater Lonkay isz tarsaival egy sator alatt ünepelnyi nemzeti szent neve-napjat.

Maratam

alazatos szolgaja

T. Z.

Rektor uram.



Első ember a falujában,
A birónál is okosabb;
Az eklézsja kicsinyje-nagyja
Tart is rá szörnyükép sokat.
Irigyli is a közel környék
A falunak jó rektorát . . .
Hej! rektor ur is tudja ezt mind
A pipáját főnhordja hát.

Hogy énekel! a zsolnároknak
Milyen páratlan mestere!
Csak nyitogatják füleiket
A hivek a kórus fele,
Mikor rá kezdi Szent Dávidból:
»Nosza istent-félő hivek!«
Nem is volna próbálni kedve
Ot tulgajdolni senkinek.

S el tud ő menni mindenféle
Kvétánczián, kontraktuson;
Aranyat ér minden tanácsa:
»Ez így vagyon, — az úgy vagyon,«
Arany hely'tt, igaz, »isten áldja!«
A fizetése nékie,
Nagy ritkaság, ha fizetéskép
Megakad egy tojás, csibe.

Pedig ha felgondolja hej! hogy
Pap is lehetett volna tán,
Ha tudott volna észszel élni,
(Mert esze volt temérdek ám!)
De elmaradt diák-korában
A menyecskék, lányok miatt...
Egyszer aztán az agg-legénység
Ide vetette, itt ragadt.

Lám: tanítványiból néhány már
Mennyire vitte a sorát:
Egy esperes; — egy ép' miniszter,
S ki tudja: mi lesz még tovább?!
— Nem irigység beszél belőle,
Csak példakép említi fel,
No meg tán, hogy eldicsekedni
Neki is csak legyen mivel.

S mert vén legény: természetes orrán
Nagy okuláris diszeleg;
Van baja, ha »pennákat« »aptál,«
Hogy az ujját ne messe meg,
Mert ki is kell pislogni mindig
Hol jobb felé, hol bal felé:
Nem czibálkoznak-é a lurkók?
Olvasnak-é? tanulnak-é?

Jó rekt' uram nem is hiába
Oly buzgó, oly serény, derék,
Nem hiába áldozza ő fel
Bus küzdelemben életét,
Mert küzdelme, hüsége aztán
Jutalomban is részesül,
Nagy a temető: abban ő is
Kap egy gödörkét nyughelyül.

Szabó Endre.

Ha bolond, hát legyen igazi.

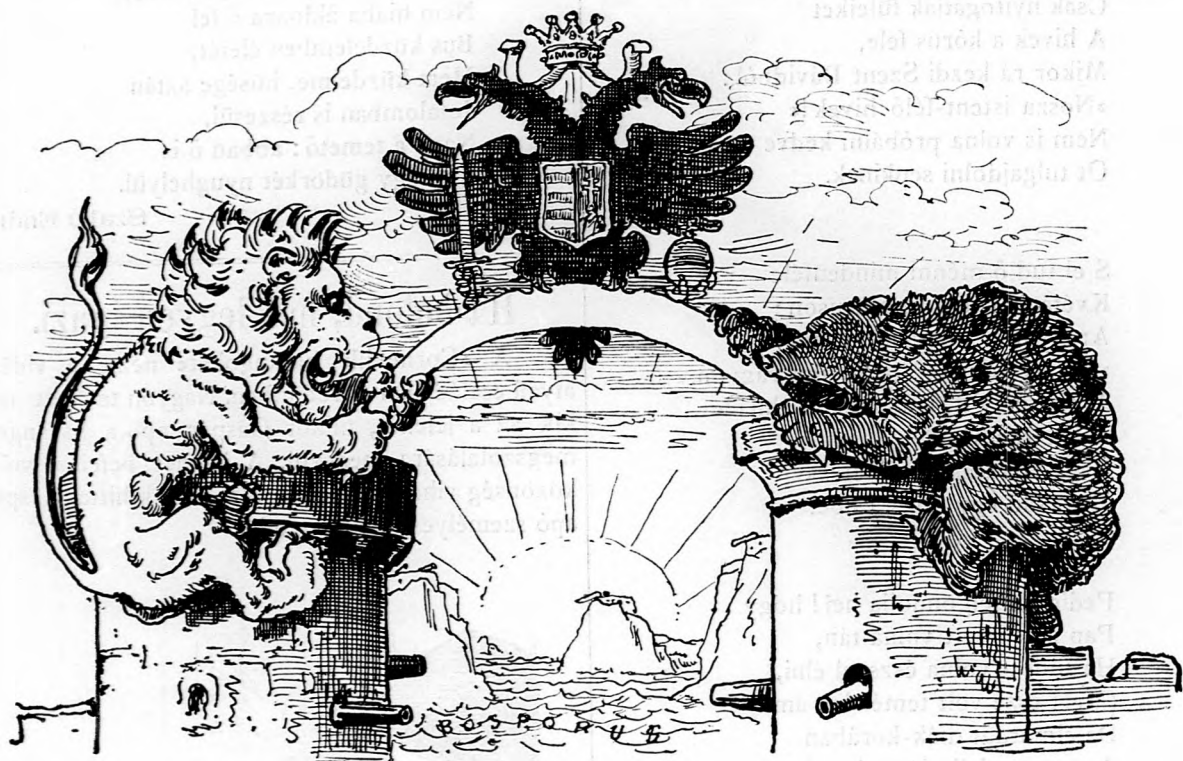
A »Cornevilli harangokat« nézte a vidéki
atyafi családjával egyetemben. Nagyon tetszett ne-
kik az a jelenet, mikor Gáspár apó a harangok
megszólalására megőrül. A jelenet befejeztével a
közönség viharos tapsban tört ki, s kihitta Gáspár
apó személyesítőjét, Együdöt.



Nagyot bámult a feleség, hogy az a Gáspár
apó nem igazi bolond, hanem csak komédiázik.
Megbotránkozva szól oda élete párjához:

— No ezen a Pesten már mindenben csalás van.
Ihol van ni, ez az a ki az elébb bolondnak tétette
magát, pedig hát kutya baja. Már mér nem tudnak
igazi bolondot mutogatni?

A KELETI



Hadd marakodjék az a kettő a félholdon; mi nekünk nem lehet semmi bajunk; a helyzet magaslatán állunk —

Ama bizonyos csizmadia és felesége

kérdései s feleletei.



— — (De már ennek fele se bolondság.) Mi a megint? (A török fölkelők elfogtak ezer muszkát.) Nono!

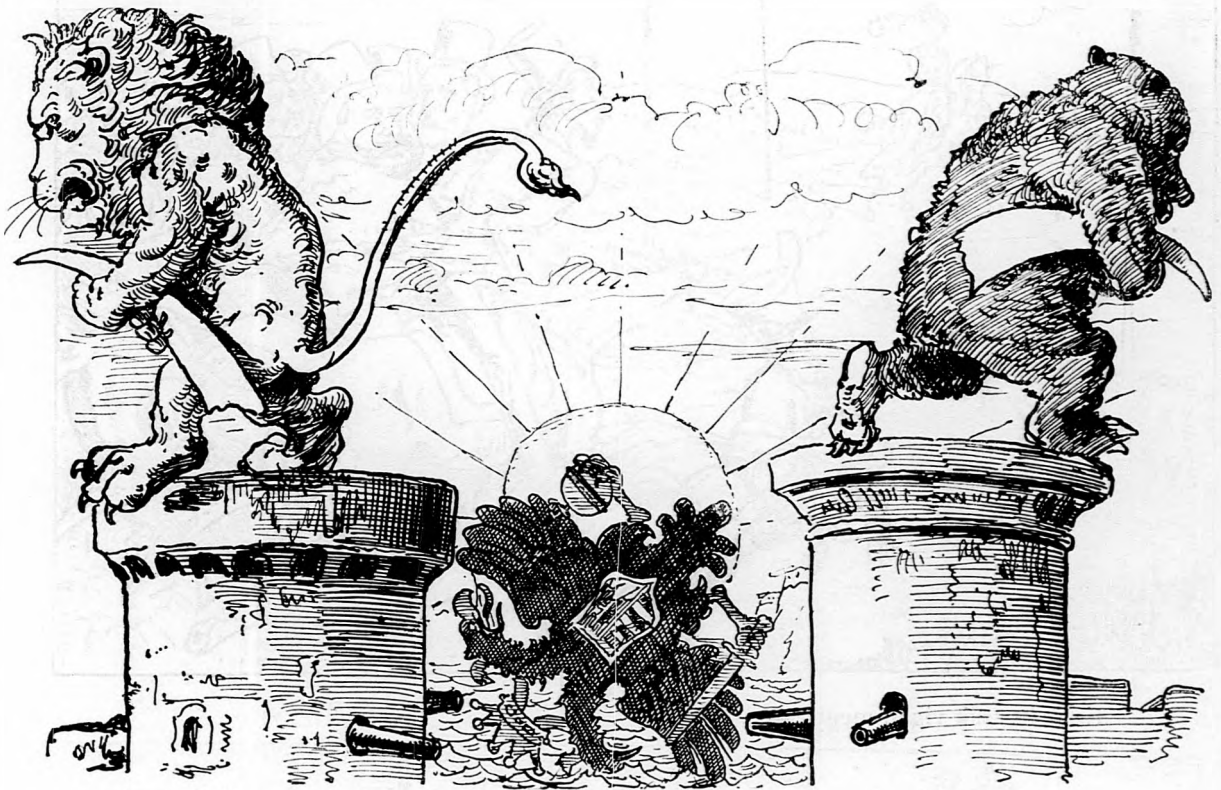
(Meg, hogy le is kaszaboltak közülök vagy annyit-) Haj-haj! (Oroszországban meg ugyancsak terjed a lázadás.) Hm hm! (Mit hmget kend?) Nem hiszem azokat a miket mondasz. (Itt van az ujságban.) Már ha ott van is, de olyan sok jó hír ez egyszerre, hogy az ember nem meri elhinni.

— — Nikolaj nagyherczeget a czár felmentette — betegsége miatt. (Ki betegsége miatt?) Jól kérdéd asszony. Én azt hiszem, hogy nem a Nikolaj, hanem a czár betegsége miatt. (Mi baja lehet?) Körülbelöl egy kis rettegő láza van.

— — (No hát mégis! Az angolok meg az oroszok csakugyan megegyeznek abban, hogy hadaikat Konstantinápoly közeléből elvonják.) Az a kérdés, hogy *ki*-e, vagy *be*?

— — (A muszka czár sajátkezüleg irt leveleket küldözött Vilmos német császárnak.) Valjon mit irt neki? (Sajnálátát fejezi ki, hogy az idén nem visitelhet

K É R D É S.



ha csak ilyen bolond nem történik velünk.

nála, nem mehet Emsbe.) Jaj, hiszen nem kell neki már a más fürdője, van neki különb. (Melyik?) Hát a nihilisták fürdője: az az igazi gőzfürdő, attul lehet csak izzadni.

— — (Hiszi kend, hogy a báró Sennyei csakugyan beteg.) Már hogy ne hinném? (De én csak nem hiszem; azt tartom, hogy más oka lesz neki.) Beteg biz ő; csö-mört kapott a fusiótól.

— — (A walesi herczeg azt mondta a párisi világkiállításon, hogy Ausztria mindenütt elszokott késni.) Teljesen igaza van; hátha még mi magyarok nem tolnók mindig előre.

Műferditések.

Vana sine, dissidentis ira.
A sineken van a felkelők irhája.

Morituri te salutant.
More, a turiak szalutiroznak neked.

A hazug leány.

— Lessing után. —

Az én Ernőm mondá nekem :
»Csak igazat szólj gyermekem,
Mert különben légy rá készen,
Utólérend büntetésem :
Szép ajkadra csókáldás hull
S megölellek ráadásul !
Fenyeged s óh mily tekintet !
Előre is fenyit, büntet.

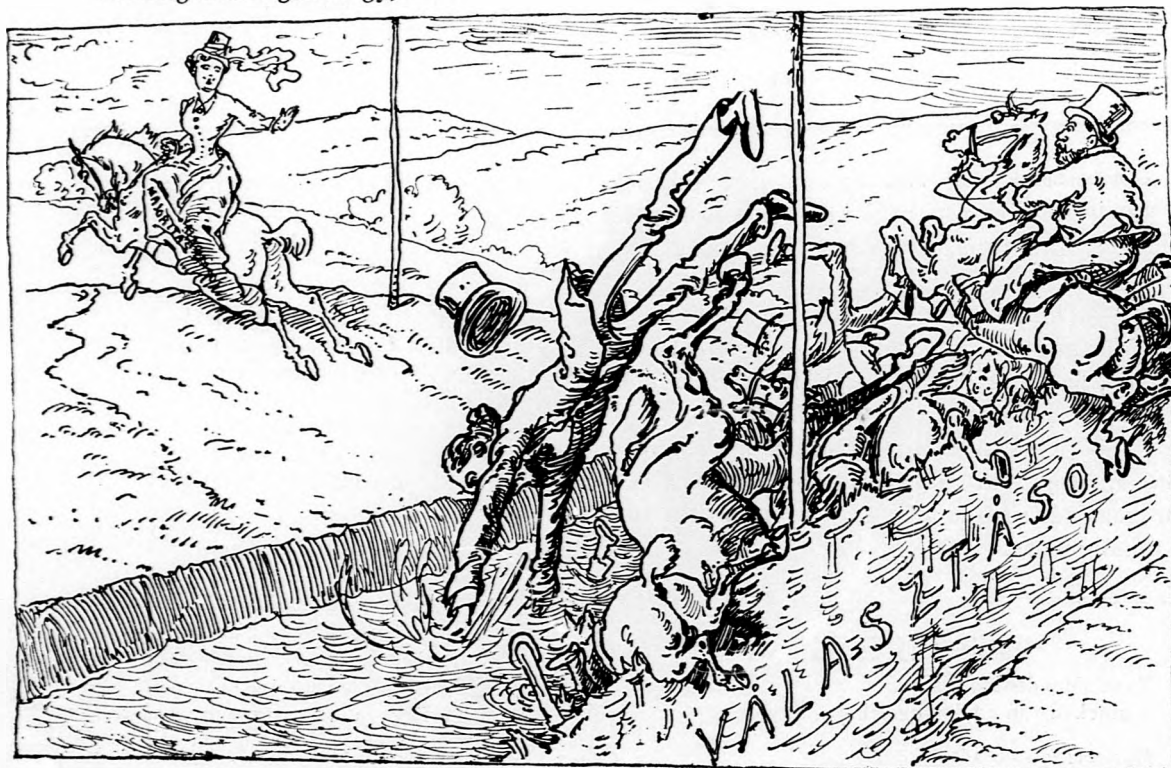
Igazat szólt eddig ajkam ;
De a hogy a parancs rajtam :
— »Hazug szó mely ajkad' érte,
Bűnhődnöd kell csókkal érte« —
Ha kell szólnom vagy felelnem
Hazugságra jár a nyelvem,
Legyen öröm avagy panasz . . .
Óh leányok honnan van az ?

Gajdács Pál.

Uri kedvtelések.



Ez még csak vigan megy, —



de majd ha ahoz a sánczhoz érnek ?

TAROKK-PARTIE.



A—sy: Tele van a marka ennek az angolnak s még sem meri az ultimot kimondani ; én az én vulpeseimmel nem tehetek semmit sem, legfőlebb »sózhatnak« velők.

Budapesten.

Végre megértem : nincs semmi nagy ok
Rám olvasni, hogy »vidéki« vagyok,
Mert nem valami hitvány falvakon,
De valahára már Pesten lakom,
Hol sok a nagy ház, sok az éhező,
S hová közel van a Rákos-mező,
Egy szóval : hol a hat éves gyerek
Százszor többet tud, mint falun
A hatvan éves emberek.

Két hete már, hogy Pest ege fedez !
Két hét pedig, hajl nagy idő,
Mert egy honapos csecsemő
Éltének épen fele ez.

Élveztem mindent, mit a pestiek :
Íttam az öreg Dunából vizet ;
Álltam sok fényes kirakat előtt ;
Vacsora tájban : — ugy ebéd előtt ;
Magas, főrangu helyen jártam :
A királyi ház — árnyékában ;
Láttam poétát, a ki tél-tul
Megejt egy-egy dalt martalékul ;

Lányok kísérték négyen, ketten,
Ha tudniillik elől mentem ;
Adósság is csak jutott nekem,
Ha nem is itt, de más vidéken ;
Szóval, már pesti volnék teljesen,
Csak még nem csaltam meg a kedvesem.
Oh ily szép élet, ennyi élvezet
Bizony akárkit büszkévé tehet !
S engem is azzá tesz nagyon,
Mihelyt vidékre távozom,
Hol jó reggeltől késő estig
Adni fogom a kényes »pestit.«

Csak az a baj, hogy már kabátom
Helytelen utra tévedt, látom :
Napról napra rohan a dőre
Bus pusztulásba nyakra-főre ;
S ha még egy néhány rövid hétig
A jó istenek meg nem védik :
Akkor végem !
Oda lesz minden dicsőségem,
Mert el nem hiszik általában,
Hogy ilyen hitvány, foltozatlan
Kopott kabátban
Csak egy napig is Pesten laktam.

Jakab Ödön.

Locsifecsi Rém Józsi az írói körben.



Gyulaitól hallottam, hogy a »Petőfi-társaság« könyvkiadó vállalatában legközelebb Szana Tamás Moliér-tanulmányai és Váradi Antal »Jeruzsalem-Betlehem« című költeményei írognak megjelenni. Hanem hát ez nem egészen így áll. Mert a társaság alelnökétől meg azt hallottam, hogy a társaság közgyűlése azt határozta el, hogy miután Szana tanulmányairól már úgy is híres, nem különben Váradi az ő költeményeiről: fordítsák meg a dolgot: írjon Szana egy kötet költeményt s Váradi egy kötet tanulmányt — legalább így valami újat produkálhatnak.

*

Különbön Szana Tamás irodalmi működésének súlypontja azon műveire esik, melyeket hivatalosan, mint egyik másik társulat titkárja szokott elkövetni. Így p. o. azon válasza, melyet Váradi ny Károlynak adott az írói kör ellen intézett támadásra, határozottan legsikerültebb minden eddigi művei közt. Fel kellene kérni a jeles író, hogy enemű munkéit mielébb össze gyűjtse, s adja ki; az értök bejövendő tiszta jövedelemből aztán meg lehetne venni a Petőfi-házat.

*

Ligeti beszélte nekem, hogy Pálik Béla hozzám való különös ragaszkodása jélül fest mindig birkákat.

*

No az az E. Kovács Gyula! Azám az ember. Lesz hát hős színészünk is — vagyis színész-hősünk, vagy hogy jobban megmagyarázzam: s z ájhősünk. Kérem, én ezt nem sértésből mondom, mert hiszen valamennyi színész s z ájhős. Nagyon jó — hehehe!

*

Emilia, a »Családi Kör« szerkesztője keserűen panaszkodott nekem, hogy ime: mennyire portálják Atalát, megválasztják a »Petőfi-társaságba« s őt, kinek családi körében kapott lábra valamennyi poéta és novellista, meg nem választják. Hát bizony hálátlanság is ez az ifju nemzedék dajkája irányában. Ábrányi Emil tehetne róla.

De — engedelmet kérek, — most már leülök.



— Házasodjék meg T. ur — mondja egy falusi libácska, — mondták hogy elvehetne egy szép kis lányt

— Hm. Hát aztán kit mondtak?

— Engem mondtak, — vólt a szerény válasz.

A suszterinas kenyeret vásárolt a péknél.

— Ejnye, de kis darabot ad majszter ur, szól a fiu a kenyeret kezében forgatva.

— Legalább nem kell nehezett czipelned, — vigasztalja a pék, mire Misu inas a kenyér árának felét az asztra csapva ellohol. A pék utánna kiabál:

— Miska! Miska! jer vissza, kevés pénzt adtál.

— Legalább nem kell sokat számolgatnia, — kiáltott ez vissza a boszankodó péknek.

A végrehajtó és társa: a kisbíró előtt az adós atyafi becsukta az ajtót, aztán az ablakra kerülve elkezdte a kint rekedt végrehajtókat »hunczutok, gazem berek« stb. czimekkel üdvözölni. A megsértettek erről jegyzőkönyvet vettek fel, mely így hangzott:

»B. minket ablakából hunczutoknak, gazembereknek czimezett, mit mi a helyszínén nevünk aláírásával bizonyitunk stb.«

Husvét másod napján bemegy a székely ember egy kereskedésbe, ezer féle szükséges dolgot: aczélt, kohát pipaszert vásárolni. Mig e tárgyak között válogatott volna, a tréfás kereskedő egy a kabátja felső gombjára akasztott husvéti öntöző lapdából az atyafit szembe feccsentette, mire ez meglepetésében így kiáltott fel:

— Ne te ne! az ur tán fejös?

Két híres korhely borozás közben összezörrent; midőn egymás fonák érdemeit hiba nélkül felsorolták volna, sértett önérzettel szölt az egyik:

— Tudod-e mi különbség van kettőnk között?

— Mi volna? —

— Hát csak a, hogy engem még egy kocsmából se dobtak ki.

— Csak az a baj?! no lelkem, hogy egyenlők legyünk kidoblak én.

És úgy tett a miként beszéle.

A hol nem volt feltámadás.

M... határszéli székely faluban a feltámadás érzékeltetésére ösrégi időktől fogva egy olyan Krisztus szobrot tettek nagy-pénteken a szent sirba, melyet a harangozó egy arra rendelt zsinag megrántása által a pap jeladására fekvő helyzetéből álló helyzetbe hozhatott.

Most is a buzgó harangozó mindent elkövetett a maga részéről, hogy a hivek bámulata annál nagyobb legyen, azonban ez egyszer »lefőzött.« A pap kétszer háromszor elénekelte a »resurrexit«-et, még sem történt semmi.

Midőn látná a tisztelendő atya, hogy igéi

nem teszik meg a kívánt csodát, boszusan szölt a harangozóhoz:

— Domine! lesz-e már valami belőle?

— Nem biz abból semmi istálom! — válaszol ez kétségbe esetten.

— Miért?! — kérdi a pap fokozott dühvel.

— Mert elszakadt a spárga!

Ez előre nem látott akadály miatt a pap más napra halasztá a feltámadást, mikor is kellő apparátussal fogván hozzá András harangozó, minden a legjobban sikerült.

A hivek azonban legjobb akarat mellett is kénytelenek voltak megvallani, hogy ilyen toldozott foltozott feltámadás ember emlékezet óta nem volt a faluban.

— Melyik aranybánya szolgáltatja a legtartalom dusabb köveket? — kérdi X. ur Y. kisasszonytól egy társas játék alkalmával.

— A nagy szalontai, — felel a kérdezett.

— Bah! ott bánya sincs, — jegyzi meg X. ur.

— Se baj; de ott született Arany János, — mondá a költészetért lelkesülő kis leány.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

B. H—i L. (Bpest.) Fura egy poéma az a »Hol az igazság?« Nem lehet ráfogni hogy nincs benne józanság, de azt sem, hogy csak egy csipetnyi új gondolat is volna benne. S miután saját vallomásából:

»Hisz'

Iskoláimban a jogról,

Szabadság és igazságról

Oly sokat hallottam«

azt lehet következtetni, hogy vers írásról soha nem is hallott: bizony jobb lesz felhagyni a poétasággal. — M—n D—d. Az új szálitmányt kaptuk. — Riezinus. A verset kaptuk. — Mihók, a vinczellér. Versét legközelebb adjuk. — J.-nek. Legujabban küldött költeményét félre tettük; ön fogja tudni miért. A lap küldése iránt ismételtlen rendelkezünk. — S—r M—r. (Szk.) Ha a verset átdolgozva küldi be, meglehet, hogy közöljük, persze: attól függ, hogyan lesz átdolgozva? — Polyphemus. Legyen ön türelemmel; — a bélaei fejsze jönni fog, mihelyt térünk engedi. — Több kéziratról jövőre.



Különös figyelemre méltó!
A hírneves
dr. FORTI-féle

sebtapasz,

mely rendkívüli gyógyereje, elválasztó, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűsége miatt a leggyorsabb gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Egy csomag ára 50 kr., nagyobb csomagé 1 frt, használati utasítással együtt postán küldve 20 kral több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF,

gyógyszerész úrnál
király-utca 7. szám

Bécsben Pleban F. X. gyógyszer-tárában, Istvántér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszer-tárában, Freimg 7. sz. Herbabny G. gyógyszer-tárában, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — **Grácban:** Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren.

Továbbá kapható **Budapesten:** **Jezovits M.** a nagy (3-korona-utca. — **Formágyi F.** gyógyszer-nél három korona utca 26. szám. — **Ijabb Dr. Wagner D.** a váci-utca és a **nagy Kristófhöz** címzett gyógyszer., váci-utca és a Kristóf-ter sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-boulevard 59. — **Eggressy R.** gyógyszer. nádor-utca 2. — **Telkesy J.** udvari gyógyszer-tárában a várban. — **Wlascshék E.** gyógyszer-tárában a Krisztina városban. — **Frum J. Schwartzmayer K.** gyógyszerész, vízváros fúteza. — **Elszdorfer G.** gyógyszer. Tabánban (Rácsváros) fúteza. — **Alsó-Lendván:** Kiss B.-nál. — **Aradon** Rozsnyay M. gyógyszer. úrnál. — **B-Ujfalun** Sárréthy L. — **Békés-Csaban:** Biener B. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:** dr. Róthschnek V. E., Tamássy K. és Göllel N. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:** Schüttág J. és Kölner Lőr. — **Eperjesen:** — Isépy Gy. — **Érsekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Huszon:** Teodorovits J. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Jolsván:** Kecskésy T. — **Kassán:** Koregtkó A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — **Késmárkon:** Generisch C. A. — **Komáromban:** Grötschel Zs. — **Léván:** Boleman Ede — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Miskolcon:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R. gyógyszer. — **M-Szilgeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Kerstonoschitz A. főnáll. — **N-Kanisán:** Prager Béla. — **N-Károlyban:** Sötér J. — **N-Szombaton:** Pántotsek R. — **N-Váradon:** Huzella M. és Molnár J. gyógyszer. — **Nyirbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregyházában:** Korányi J. gyógyszer. és Kovács S. — **Pakson:** Malatinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Pisztor B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rímásombaton:** Hamallár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch J. N. — **S-A-Ujhelyen:** Gallik G. és Pinter F. — **Sümegeben:** Stamborszky L. — **Szathmáron:** Bossin J. — **Sz-Fehérvárott:** Braun J. és Debála Gy. — **Székelyhídon:** Szabó J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Tarpán:** Monó T. — **Temesvárott:** Pecher J. E. és Pap J. — **Tecson:** Ágoston Gy. — **T-Ujlakon:** Roýkó G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor gyógyszer. Speck J., Peltarszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:** Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J. — **Zólyomban:** Stech L.

Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. és Wolf J. — **Brassón:** Fabie E. és Gyertyánffy J. és főnáll. — **Hát-szegen:** Mátéfi B. gyógyszer. — **M-Vásárhelytt:** Buchner M. — **Szászváros:** Rekert E. K.

Ezen kitűnő hatás, nem eléggé ajánlható gyógytápasz készítője **Forti László.** Lakása: Buda, Ráczv., Ferencz-ter 719. sz.

MM MM EEEE GG GG L EEEE PPPP
MM MM E GG G L E P P P
MM MM E GG G L E P P P P
MM MM E GG G L E P P P P P
MM MM E GG G L E P P P P P
M M M EEEE GG GG LLLL EEEE P



Meglepő jutányos, belövött biztonságígy revolver, 8 nagyság és 25 töltény frt 5, 7, 9, vésetek frt 7, 9, 11. harásus rövid közepen gyuló Bulldog revolver frt 13-15-17. **Uj! Nagy uti ruhavédő** tekeres 3.75, 6.75, szilárd készítésű utibőrönd és kiegészítő minden nagyságban, ang. plaidszíj 90 kr. Csekszerűen berendezett utiszekrények valhába fűggesztésheti táskák.



Lovaló-nyergel, angol díszbőr, 15-35 kettős kantár 4.50-10, kengyeliszj 2.50-3.50, terhelő 2.20-3.60, izasztó 3-5, kengyelvas 1.60-3.50, zablá 1.80-3.75. **Lovaló-vesszők,** mindenemű legújabb, személyes utalóm., házi használatra és betegápolásra. felülők és köperek csuklyával frt 7.50, 9, 10, 15, 17, légpárna 4.20-7.50, állóvető és anya-fecskendők frt 1.80, 2, 2.40, 3.50, ércz állóvető-fecskendők nyomó-zerkezettel frt 3.50. **Ágybetetek** gyermek- és betegágyasnak 70 kr., 1.35, 2.70.

GUMMI

Kürtész-kés fűrészdél 1.30, 2.70, 6.60, kertii fecskendő frt 10-22, hernyó-olló 1.60, kertii olló frt 1, 3, raag-fűrés 75 kr., 1.50. Gyári raktár párisi és bécsi **szodavizkészítő** léből, melylyel mindenki könnyen készítheti ezen mindig friss, kellemesen üdítő italt, nagyban és egyenkint gyári áron:

1/2	1	1 1/2	2	3 liter
frt 7	8	9	10	12

Legjobb minőségű **szoda** és **borkó** 2 1/2 font frt 2.—

Víz-szűrő egészségnek ártalmatlan viz tisztításához frt 2.50, 3.50, 5.50 edénylyel frt 5.50, 10.50, 11.70, 12.50.

frt 11.70 tuez. tartós brit. ércz evő-készlet, savanyban sem sárgul, 1 tuczat kávék kanál 1.30, evőkanál 2.70, villák 2.70, kések 6.30, tejmérő-kanál 45 kr., levesmérő 90 kr.



Tavaszi **árnyszó** legújabb, divatos **sétabotok,** kézelő-gombok beülkel, tektonöz, elefántesont 1.20, selymesernyők 4.50-7.

Sjátékok szabadban, szilárd angol Croq et-jatek frt 18, rugany-ballonok, Flobert cseél-és

Próba-rendelésnél képes árjegyzék mellékeltek **Kertész Tódortól** **BUDAPEST.** Dorottya-utca 2. szám.

madár-fegyverek frt 12, 14, 17, 21, golyós töltény száza 50 kr. Dr. Schreiber-féle teljes torna-készülék frt 14.50, külön egyes tornászati eszközök, tornagolyók kilója 30 kr., nagy kuglió-bábuk frt 2.25, lignum sancum-golyó 1.40-4 írtig. A Nagy gyermek-kocsi frt 12.50. **Harmonika,** accordeon tremolo trombita diszitéssel frt 7.— **Lombfűrészek** szekrények a házi iparhoz frt 6, 15; 12 drb. fűrés 10 k., minta-lap 10 kr., fűrés-ráma 2.20-2.80. Jávordió, eseresznye fourmir-lapok. **Anyák** különös figyelmébe! Tápláló-íveg, az ajkak nyomása által magától működő, frt 1.20, ang. fog-gyöngy, ősmert-szer főzőgyermeknek frt. **Amerikai** árgyak: Kés-élesztő 60 kr., íveggyógycsók 60 kr., sardinaszelencze-nyító 50 kr., habverő frt 1.50 kr., csepp-felfogó íveg, dugasz vörös borkac 60 kr., dugasz csapall ásványviznek stb. 75 kr., dugaszemelő, nélkülözhetlen erősen dugaszolt ívegmél 1, 1.90, 2.15.

Uj! Háziasszonyok véde a tejhamisítás ellen a **tejvizsgáló** frt 1, Jotolina, 2 tolyvadék, összekeverve előkészület nélkül elenyészhetlen fehéreműbéllyegző frt 1. Margulidon, porcellán íveg, tajték stb. azzal ragaszva, vízben vagy tűzben tart, 85 kr. **Mastique fogkefe,** eladás jótállás mellett a serte-kihullás ellen, 30, 35, 40, 60 kr.

Rechaud Lang gyorsforraló, borszesz felét fogyasztja, frt 2.50, 2.75, 3, hozzá edények 1.75. **Borszesz Comfort kávéfőző-gép,** igazítható kevesebb és több csésze kávéhoz, 12 perc alatt zamat-megtartással tőz kávé, frt 5.60, 7.50, 12.80. **Szén-vasaló** előnye: fűtőanyag és időtakarítás, frt 4, biztos lapos finom ércz **zseb-napóra** irányítuél frt 1, szabályzott uti óra, felkötőnek is használható, 6.—, életementő a melny-zsebben frt 1.

Dohányzóknak új cigarettékészítő, karikának jobbra és balra huzásával szivarka készülő, 75 kr. Wangel-féle szivarka henger-gép, 20 perc alatt 100 db. szivarka készíthető, frt 3.75. Cosmopolit esatornás vadász-pipa, elégíthetlen fából, bagót nem képez, frt 1.—1.40. Legjobb Maur-r-féle kanócós **gyufatartó** 85 kr., frt 1.15. Gőz pipaszár-íztító 1.80. Dohányvágo gép frt 13.50, 18.

LIPIK JÓDFÜRDŐ
Slavoniában
posta-s távirat-állomás.

LIPIK

meleg (51° R.) jódforrás.

Különösen hathatós a bujasenyvi, görvélykór köszvény, csuz, bőr és női-betegségekben.
Fürdőorvos: **Dr. Kern Heinrich.**